

Л
И
С

НА ПЕРШОТРАВНЕВОМУ ПАРАДІ У КИЄВІ

МІКІТІ

МАКАБРИЧНИЙ ТАНЕЦЬ

Із Києва по Чорнобиль
першо-травень все оздобив:
у Чорнобилі горять,
а в Києві йде парад.
В радіоактивнім чаді
всі крокують у параді,
бо це Леніна завіт
нам відкрив цей другий світ;
пояснив нам Горбачов,
як цей світ на нас найшов.
як ударим гопака,
бо вже доля в нас така.
А Щербицький із трибуни
поведе нас до комуни.
Не питаєм: як і де? —
бо нас партія веде
у щасливе майбуття,
звідки нема вороття.

Ірней Верес

Тя стоїш

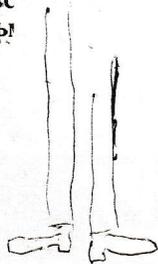
Ти стоїш,
Я стою,
Ну й що ж?

Як ще довго нам так стояти?
Десь — веселки,
Десь запах рож,
А в нас тільки слова кострубаті.

Ти стоїш,
Я стою,
Присядьмо!

Бо ж незручно все бути навс
Сядьмо трохи та щось порадь!

В тебе зморщки?
І в мене зморщки.
Порахуй, скільки їх?
Не знаю.
Ти чекаєш і я чекаю.
Та — на що?
Ти не знаєш, ні я.
Ох, забула твоє ім'я.

Зоя Когут

За грейцар розуму

Каїн убив Авеля за оповідання старих дотепів.

Якби ми знали, що про нас будуть говорити, як нас
не буде, то нас не було би вже давно.

Це дуже злий знак наших часів, що якраз найбідніші
мають найменше грошей.

Щоб зловити миш, треба солонини. Людину зловиш
пустою фразою.

Злодій багатіший від лікаря, бо відходячи
від пацієнта, все знає, що йому бракує.

Коли доля усміхається до нас, то лише на те, щоб
показати нам свої зуби.

Коли лис пропхвідує, пильнуй гуси!

УВАГА, ПЕРЕДПЛАТНИКИ

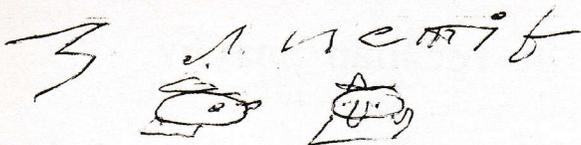
На конверті з правого
боку зазначено червоним,
доки Ви маєте заплачену
передплату.

Адміністрація

З виставки у Гантері

З. Л. Метіф

Як ми йно приїхали до Америки, то в Дітройті дехто із старших емігрантів, показував, встидаючись, на польський Ветеранський Дім при вулиці Мартін:

— Колись це був наш, Український Дім, на який ми складали гроші і будували власними мозольними руками. Аж з'явилися у нас нові провідники, ні то радикали, ні то прогресисти. Як правдиві інтернаціонали почали приймати чужих, переважно поляків. А поляки, ніби теж соціалісти, поволі від цього соціалізму відійшли і на одних таких зборах статутково переголосували наших одним голосом і перебрали Дім у свої власні руки.

Ця дітройтська історія пригадала нам, коли створилася правдива галабурда з пікетами, кореспондентами, пресою і Ті-Ві, під нашою Парохіяльною Школою на заході.

АНЕКДОТИ ПРО ВИЗНАЧНИХ ЛЮДЕЙ

Володимир Старосольський був одним з тих українців-львів'ян, який найчастіше міг оглядати схід сонця, бо працював цілими ночами, аж до сходу сонця. Зате спав до полудня. Вияснював це так: „За студентських часів вставав дуже рано і кожного дня просив, щоб його будити на годину раніше спершу о восьмій, тоді о сьомій, шостій і т. д.“. Дійшло до цього, що вставав уже день наперед.

**

Микола Бутович приїхав вперше до Львова із Чехо-Словаччини, чи, може, з Німеччини. Одного разу із групою заприятельних був у кав'ярні „Де-Ля-Пе“. Була в товаристві полька, своячка одної з заприятельних дівчат. Після зустрічі Сташка (полька) питається:

— Чому, як ви всі говорите по-українському, то я розумію, а як говорить пан Бутович не розумію?

— Бо він говорить до тебе по-польськи!

Одного разу сказав Лесь Мартович до Стефаніка:

— Слухай, Василю, чи ти собі пригадуєш, як то ми колись збиралися написати разом одну річ?..

— Пригадую, — відповів Стефанік.

— А що, якби ми її написали тепер?.. Але під твоїм прізвиськом. Ти маєш тепер таке славне ім'я...

— Добре, Лесю, — погодився Стефанік, — але зразу поділимо працю: ти пиши, а я підпишу.

ОГОЛОШЕННЯ ПОЖЕЖНОЇ СТОРОЖІ

Не куріть цигарок у ліжку. Попіл, який вам після цього доведеться вимітати, може виявитися вашим власним.

— Ільо вас є?

— Двоє!..

В ЛИСТАХ ДО МЕНЕ ВІД ТИХ, ЩО ПИШУТЬ НА МАШИНЦІ

Ансамбль танцюристів гарно пописався, хоч і був в непевному складі... Наш спільний знайомий це дійсно дуже Мертвенний діяч... Треба признати, що він до кожної доброї справи все докладає багато Бруду... Дівчата гарно виглядали в народних строях з ВІКНАМИ (вінками?) на голові... Ми привітали молоду пару оплесками і залили вином... Мій допис до газети чомусь редактор зредукував... на половину... Буфет по відчиті був добірний, а мені найбільше смакував крухий Чортік... В телефонічній розмові одна наша знайома зворушеним голосочком прошепотіла: „Я мала велику пригоду, мене поліціянт злапав за спід!“. В дальшій розмові виявилось, що вона їхала за швидко і дістала „тікет“.

Щирий привіт СКОБ!

МИКАВКА

ПЛЮЩ

ТЯЖКО ЗНАТИ

- Якої релігії твої батьки?
- Не знаю.
- Но, подумай, де твої ролічі ходять — до церкви, чи до костела.
- Татко й мамця ходять до кіна.

● Впроваджуючи пояси безпеки для шоферів, проєктують запровадити в Америці спеціальні пояси для тверезих автоводіїв.

● Пеха мав один наш приятель з Давнтавну, їдучи до дентиста, який мав йому вирвати зуба. По дорозі попав у автомобілевий випадок, через який стратив всі зуби, за виїмком цього одного.

● У Львові, з причини злої конструкції завалився Дім Молодого Люнатика. Багато люнатиків стратили дах під ногами.

● Теж зі Львова прийшла вістка, що тамошні письменники мають отримати новий приділ паперу — на підшви до черевиків.

● Кажуть, що в Советах нашли новий спосіб, як забезпечити дахи, які вічно протікають. Це є спеціальний плин, який діє за першим разом, як посмарувати ним льокатора.

● В Ізраелю жиди носять спортові сорочки з написом: „Америку, будь спокійна, Ізраель за тобою!“

● „Хахол“, як його звали і як він сам себе звав, Саша Мірошниченко, був найсильнішим боксером у советській дружині, що недавно „гастролювала“ по Америці. В ній були теж грузини й вірмени, але американці звали їх „советс“ або просто — „рашен“. Коли нарешті українські спортсмени будуть виступати під українською фірмою?

П'ЯНИЦЯ

— Скажіть мені, прошу, де тут протилежна сторона вулиці?

— Там, — відповідає прохожий і показує на протилежний бік.

— Я щойно там був і мені показали, що це тут...

— Чи можу говорити з мамою або татом?

— Ні, вони в лазничці.

— Обое?

— Так, вони завжди туди йдуть сваритися, щоб я не чув і не знав, що вони сваряться.

СПРАВЕДЛИВО.

Помер багач і стукає до брами св. Петра. Вийшов Святий і питає, чого він хоче.

— До неба хочу, — каже багач.

— А що ти доброго зробив?

— Дав раз бідному два сотики.

— Замало.

— Дав другий раз бідному два сотики.

— Гм, ще замало; пригадай собі ще щось.

Думав багач, думав і каже:

— І третьому жебракови дав два сотики, але то вже кінець.

Закликав св. Петро свого секретаря й каже:

— Виплати йому шість сотиків і хай іде до чорта.

ЛЬВІВСЬКІ ЛЬВИ ПІД РАТУШЕМ

— Ніяких змін немає! Такі, як були!..

ПОБРАТИМСТВО

Як ще ми воювали, я мав приятеля, називався Приступпа. Бувало, сидимо на квартирі, нудьгуємо, аж мій приятель каже:

— Слухай, маеш листовий папір?

— Маю, — кажу.

— А перо маеш?

— Маю.

— Позич!

— Добре!

— Будеш переходити попри нашу канцелярію?

— Так.

— Тоді почекай трохи, надаш мені листа.

— Добре.

— Це недовго, я зараз закінчу листа. Маеш коверту?

— Маю.

— А яка адреса твоєї дівчини?

Стара война

РУКИ ЧЕРЕЗ АМЕРИКУ

Худи їхати?

Як зближаються вакації, то в кожній родині відбувається „фамілійна нарада“, куди їхати, чи відпочивати дома?

В першу чергу приходять на думку наші літні оселі: Гантер, Союзівка, Верховина, Лігайтон, Вайлдвуд і ін.

Але багато, особливо молоді, що вже там побували багато разів, мріє виїхати „у світ широкий“! Мрією багатьох наших молодих побачити власними очима Україну далеко, що про неї розповідають батьки, бабуся і дідусь, але катастрофа в Чорнобилію стримала тури до Києва. Недавно їздили наші туристи до Львова, але там годі було щонебудь довідатися про Чорнобиль, бо львів'яни боялися про це говорити. Наші туристи ствердили, що у Львові тепер більше чути українську мову, як тому пару літ. Туристи мали своє споршковане молоко, не їли овочів ані родини.

До Західної Європи американці бояться їхати ізза нападів терористів, але в 1985 р. побувало в Європі понад 6 мільйонів американців, а згинуло від терористів тільки 11, зате в тому часі згинули в Америці тисячі! На загал в Європі безпечніше, як у Нью Йорку або в Чикагу.

Хто не бачив ще водопаду Ніягари, нехай скористає з літньої пори. Деякі вибираються на канадські озера, але там мільйони комарів не дають спокою ні в день, ні в ночі. Ніякі мастила ані сітки не помагають.

Америка має багато чудових гірських, лісних і надморських околиць і парків. У парках західної Америки часто можна зустрітись з „грізлями“, чорними ведмедями, що стають на

дорогах і очікують добрих смаколиків від туристів. Одначе не завжди безпечно спати в шатрах чи під деревами в мішках, бо „грізлі“ ночами шукають за харчами, і бували випадки, що „похарчувалися“ сплячими туристами...

Особливо, хто має багато „живої ваги“... Нервовим людям не радиться їхати до Єгипту, Ізраїлю, Ливану, Лівії, Південної Африки й Північної Ірландії.

Хоч діти волять їхати з батьками на вакації, але найкраще їх післати на літні табори молоді, де вони вчатся до збірного життя, навчаться про Україну, навчаться співати українських пісень.

Наприклад, як ми чули в одному таборі, де смаркаті юначки маршуючи співали

„Мала я мужа,
мужа я мала
пияка...“

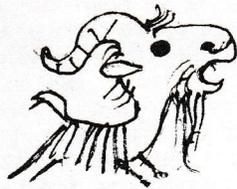
І. Старокрайовий

28-мого червня ВИСТАВКА
Я. ВИЖНИЦЬКОГО
У власнім ателіє в Гантері

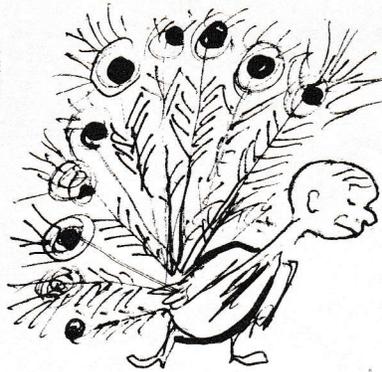
4-того липня ВИСТАВКА Едварда, Юрія і Яреми
КОЗАКІВ в мотелю „КСЕНЯ“
в Гантері

Вечером офіційне відкриття з програмою

НАШЕ ZOO

Поїдемо до "ZOO,"
Відвідати козу,
Свиню живу й горилю,
Верблюда й крокодилю.

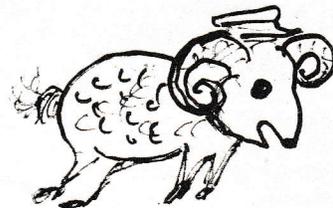

Є тут і Угавера,
Що розпустила пера:
Пів лебідь і пів пава,
А дітям є забава...

І славна чикагівська
Є курка мельниківська

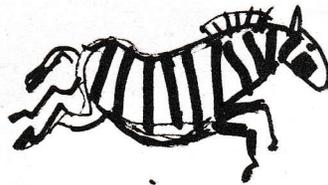
Усякої є масти
Звірі, на групи й касти,
Поділені, як славні
В нас групи на Давнтавні.

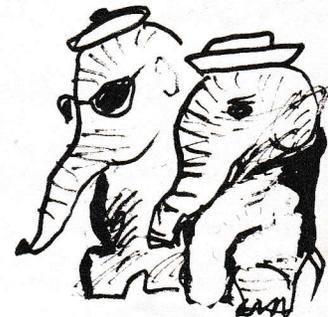
Є ружні бараниська,
Теж не підходьте зблизька,
Не всім вони бо раді, —
Сприяють більш УНРаді.

Папуга сороката,
Сварлива і писката,
Дослівно, як Параці
При комітетній праці.

Є украдівська зебра,
Пасяста й видно ребра,
Тримайтесь, діти, мами,
Бо фицькає ногами!

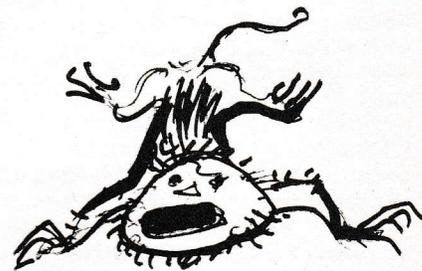
Старої еміграції
Є слоні не без грації,

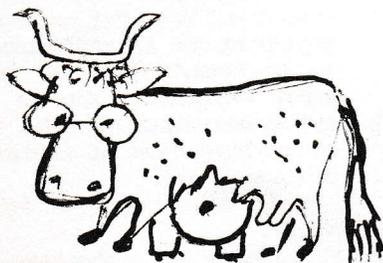
Поїдемо до "ZOO,"
Побачимо там ЗУ —
ДАКівські високі,
Жирази трустобокі.

Є зубр старий ульмівський,

Є там нова рухлива,
Писката й вересклива.

Корова є расова,
Чудесна конгресова, —
Кому не треба всі
Піддоюють її.

Когут є бандерівський,

Ось так вам і кажу,
Поїдемо до "ZOO,"
Життя там, як знедавна
У нас на всіх Давнтавнах.

ГАЛЛО

ЛІТЕРАТУРНА РОЗМОВА

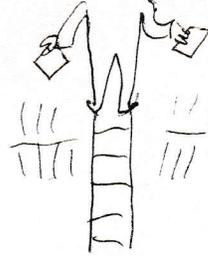
— Чи ваша пані належить до нашого мистецького клубу?

— Ні, бо вона не вміє пекти кейків.

Галло! Галло! Гай, гай, добридень! О, пізнаю пані Марійко! Вашого голосу я не пізнала б! Я ж той голос пізнаю навіть коли ви в церкві співаєте. Я навіть хотіла до вас дзвонити, саме шукала в книжечці з адресами і телефонами, тільки не була певна, як ви пишетеся, а якраз ви подзвонили. От передчуття! Я хотіла вам щось важке розказати, бо маю до вас довір'я, що ви не повторите і не перекрутите. Знаєте, дзвонила до мене та пані Маруся, що то живе на Сьомій вулиці, якраз напроти того дому, де була „Арка“, заки перенеслася на Першу Авеню, навіть не знаю докладно, де це є, та нова „Арка“ з новим власником, трохи молодшим від попередніх власників,

Але я не про „Арку“ мала вам говорити, а хотіла переказати те, що мені та Маруся наговорила, нарозказувала, а вона просила нікому не повторити, то я вас прошу не говоріть нікому, бо люди мають довгі язика і це повторять, то тій Марійці про яку вона розказувала. Знаєте, які люди є, люблять переповідати, особливо як щось не дуже, тее, а ще й якесь „масеньке“, але я до вас маю довір'я. Я дещо знала сама із своїх спостережень, а дещо їй розказала така Стася, що то ходить прибирати бюра і дуже вміє все запримитити, а вона півполька, але говорить по-нашому. То вони обидві мешкають на Сьомій, а на тій же вулиці, трохи ближче Першої Авеню, майже напроти Падохів, Зеликів, а, може, Сумиків, мешкає та Марійка, все забуду як називається. То та Стася казала, що та Марійка працює на Університеті, але що там робить не знають, хоч та вдає вчену, але хто то знає, як там направду

— Мій чоловік працює перекладачем в університеті.

— О, то він так добре знає англійську мову?

— Та і ні, він перекладає книжки з полиці на полицю...

ПРИВАТНЕ

Повідомляю всіх моїх клієнтів, що я вернувся з вакацій і дальше продовжую мою киринну роботу.

Редактор АРКАДІЙ СВИНТУХ

ТАК КАЗАВ КРУПКА

Як Бог створив світ, Америку створив накінці, щоби люди мали куди втікати.

НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

є з тим її Університетом. Вона хвалиться, що її дочка заручена з якимсь лікарем, але як воно направду, не знати, бо хтось видів його в шпиталю в білім халаті, то може він якийсь санітар, або що. А котрась з них бачила, як тоту Марійку відпроваджував якийсь бльондин, який мешкає, здається, в Нью Джерзі, бо там його бачила в церкві одна знайома з якоюсь панею. То він її, тобто ту, Марійку, кілька разів відпроваджував вечером до дому, а раз їх бачили на Союзівці і навіть був тоді з ними муж тої Марійки. Встиду не має!

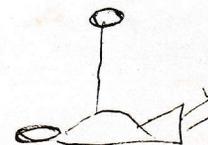
І ще казала та Маруся, що як та Марійка співає в хорі, то так фальшує, що уши болять. І ще казала, що вона у Львові мешкала на Личаківі, а там жили самі батьри!

Що? Ви заперечуєте?... Ви кажете, що там найфайніші дівчата і хлопці мешкали, самі бойовики і спортовці? А звідки ви знаєте?... О! ви там самі жили і виростили? То ви не з Бучача... Ні, не з Бучача?... І ви кажете, що кінчили Університет в Америці? А чому про те говорите?...

О!!! То ви не та Марійка, що живе при Першій Авеню, а та Марійка, що мешкає на Сьомій, проти Падохів, Зеликів, Сумиків?.. А цей бльондин, що від вас вранці виходив, то ваш брат?.. То чому ви зразу не представилися і пошо до мене дзвонили?.. А! Ви хотіли мені сказати, що та Маруся із Сьомої, напроти давньої „Арки“ про мене говорить і що вона вас попередила, що ви найбільша пльоткарка!!! Чому ж ви зразу не сказали хто ви і що хочете сказати?... Бо я вас не допустила до слова? Щось такого!!!

— От які тепер люди бувають!

Галамага

РОЗМОВА

Батько:

— Хто це був той хлопець, що тебе вчора цілував?

— В котрій годині?

Клопоти спортивного судді

Спортовий суддя відраджує своїй жінці йти на змагання копаного м'яча, де він має суддювати.

— Буде тобі прикро, як мене будуть обкидати різними відпадками і кричати: „суддя — кальош!“

— Чому має бути мені прикро? Я сама так робила!

Наші емігранція, то так, ек тота корова, жи єю фурт доют і доют.

Що йден тегне за дійку, а жуж другий наставляє скопца.

На СКВУ — дай.
 На Верситет — дай.
 На Катедру — дай.
 На УКК — дай.
 На Цикльопедію — дай.
 На УНРаду — дай.
 На УКРАДУ — дай.
 На Ентиеш — дай.
 На конистас — дай.
 На УВАНг — дай.
 На Папу — дай.
 На Біскупа — дай.
 На Могили — дай.
 На Броди — дай.
 На одну Свободу — дай.
 На Чотири Свободи — дай.
 На Коляду — дай.
 На табори — дай.
 На Рідну Школу — дай.
 На українознавство — дай.
 На Курку — дай.
 На Стемфорд — дай.
 На Пласт — дай.
 На СУМ — дай.
 На Дисиденти — дай.
 На Капелю — дай.
 На Золотий Хрест — дай.
 На Сучасність — дай.
 На Угаверу — дай.
 На Інститут — дай.
 На Бразилію — дай.
 На Зуадак — дай.
 На Клуб — дай.
 На Союз — дай.
 На Провидіне — дай.
 На вкладку — дай.
 На Черника — дай.
 На Садочок — дай.
 На Патріярхат — дай.
 На Софію — дай.
 На Смолоскип — дай.
 На Церкву дай і дай —

Агі!...

Зозуля

Бабуня до дочки телефоном:

Доню дороженька! Чи батько і я можемо лишити твоїх дітей із тобою і Влодком сьогодні ввечері? Я й батько маємо запрошення до сусідів на вечерю!

ДЕ ЗГОДА В СЕМЕЙСТВІ

— Я, куме, з моєю жінкою ніколи не сперечаюсь. До полудня вона робить, що хоче, а по полудні я роблю, що вона хоче.

Дорогий Лисе!

Мій кум смертельно захворів. Посходилися приятелі і питаються:

— Куме, нап'єтесь кави?
 — Кави, ні!
 — А може чаю?
 — Чаю, ні!
 — А може так віски з водою?
 — Води, ні!

Стрічає приятель приятеля в Києві та й стиха питає:

— Як проживаєш?
 — Середньо...
 Що це значить — середньо?
 — Гірше, ніж учора, а краще ніж буде завтра.

Хто як розуміє

Батько взяв перший раз свого сінка на оперу. Як тільки диригент почав махати паличкою, сопрано почала співати. Малий дуже уважливо до цього приглядався, а відтак спитав батька, чому той пан б'є паню.

— Він її не б'є, — з усмішкою відповів батько.

— Ну, то чого вона кричить?

— спитав зливований хлопчина.

- \$34 Д-р Я. Струмінський;
 25 А. Добрянський, М. Сіра;
 24 Х. Карпевич;
 20 О. С. Слупчинський;
 19 О. Дужа;
 17 П. П'ясецький, П. і О. Пжецький;
 15 о. К. Грицина;
 р2 Д-р М. Конюх, М. і Н. Мітрінга, П. Пенгрин;
 10 П. Дябога, М. Заверуха, Е. Камінський, А. і Х. Криницький, В. Качмар, Я. Мельник, Д. Хомяк;
 9 Д-р І. Кизик, О. Лиско, А. Назарук;
 8 А. І. Рудик;
 7 Н. М. Буряк;
 6 Д-р О. Логінський, Ю. і Х. Ференцевич;
 5 Л. Липецький;
 4 М. М. Білас, М. Геречь, монс. С. Гринюх, Т. Дячок, Д-р В. Федорців, В. Ліщинський, М. Мичковський, І. Нинка, Д-р П. Стерчо, М. Петренко, Й. Постоловський, Б. Шулякевич;
 3 Проф. З. Маркович, І. Строчан, З. Томків;
 2 Я. Бурачинський, Т. Бутрий, Б. Гуцал, С. Голяш, Л. Дончук, І. Загайкевич, о. І. Іжак, Р. Крохмалюк, Д-р І. Магун, О. Мізюк, Т. Орловська, І. Передерій, О. Татомир, Л. Татух, А. Чепига, І. Фур.

Дякуємо!

У советському лагері
 — Чому він все з карабіном?

— Видно нас боїться.

— Вмієте стояти на голові?

— Ні, це для мене зависоко

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak